

LX.

B e t æ n k n i n g

over

den af Statsrevisorerne til Rigsdagen afgivne Betænkning angaaende
Statsregnskabet for Finantsaaret 1870—71.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg den 13de Mai 1873.)

Folkethingets Udvalg kan i det Hele slutte sig til de Indstillinger, som Landstingets Udvalg i Overensstemmelse med Statsrevisionen har bragt i Forlag. Til de af Landstingets Udvalg fremdragne Enkeltheder skal Folkethingets Udvalg nedenfor tillade sig nogle Tilføielser, hvorhos der er andre Punktter, paa hvilke Udvalget har fundet Opfordring til at henlede Thingets Opmaerksomhed.

ad § 3. Renter og Kapitaltilskud af
Statsaktiverne.

I Folkethingets Betænkning over Statsrevisionens Betænkning over Statsregnskabet 1868—69 henlede Udvalgets Flertal Opmaerksomheden paa det Onstelige i, at det Statsregnskab vedførte Kasseregnskab gaves en saadan Udvidelse, at man deraf kunde skjønne, hvorledes Kassens Status var i Aarets forskjellige Maanedes, idet man der igennem haabede at komme til en fastere Praxis med Hensyn til Dispositionen over de paa Finantsloven bevilgede Beløb. Som Bilag 5 er nu i Statsregnskabet for 1870—71 meddelt en Maanedsopgjørelse af Kassebeholdning ved de forskjellige Kasser m. m. samt Udgiftsrestancer. I det Udvalget maa paaskjønne dette Fremskridt i Regnskabsafleggelsen, skal man tillige henlede Opmaerksomheden paa, hvad der af Finantsudvalget S. 14 § 9 „Udføllige Indtægter“ er fremført til Støtte for at paaregne en Rente af Kassebeholdningen paa 60,000 Kb. mere i indeværende Finantsaar end af Ministeriet opført paa Finantslovsforlaget.

Spørgsmaalet om mere lovbestemte Former for Regnskabsaaret, hvilket tidligere har været fremdraget, paatrænger sig paany, da det har viist sig at være af Bigtighed ved Afgjørelsen af, hvilke Dæknings-Midler der haves til Raadighed overfor de paaregnede Udgifter, med større Sikkerhed end hidtil at kunne dømmen om den Kassebeholdning, hvormed det løbende Finantsaar, hvori den nye Finantslov vedtages, sandsynligvis kan opsluttes, ligesom der ogsaa maatte kunne haves paalideligere Oplysninger om, hvilke bevilgede Udgifter af større Beløb der ikke vare komne eller vilde komme til Udbetaling i det løbende Finantsaar. Iøvrigt henvises til Finantsministerens Udtalelse under Finantslovens 1ste Behandling i Landstinget (se Landstingstidende Sp. 1667) med Hensyn til et langt ringere Forbrug af Reservecfondens Midler end paaregnet i Finantsloven.

Saa vel Landstingets som Folkethingets Udvalg har med Hensyn til Betænkningen over Statsregnskabet 1868—69 fundet Opfordring til at omtale Finantsministerens Raadighed over Reservecfonden. Ogsaa for Regnskabet 1870—71 har Statsrevisionen S. 20—22 omtalt en Omsetning af Obligationer i Reservecfonden, der forekommer Statsrevisionen at være uheldig for Statskassen. Heller ikke Landstinget har i sin Betænkning kunnet overbevise sig om Bigtigheden af de Grunde, Finantsministeriet i den S. 21—22 i Statsrevisionens Betænkning aftrykte Skrivelse har fremsat til Oplysning af den brugte Fremgangsmaade. Folkethingets Udvalg kan, da der nepot med Hensyn til de paagældende Obligationer gjentagne Gange er faldet Uttringer i Thinget om